

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobce: Myslivecký spolek Vendryně-Prašivá,
sídlem Vendryně č.p. 842, 739 94

proti
žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

za účasti: 1. M. H.
2. R. K.

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 1. 2022, č. j. MSK 156141/2022,
ve věci zákona o myslivosti

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení **nemají právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:*Vymezení věci*

1. Žalobce se podanou žalobou ze dne 1. 2. 2022 domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 1. 2022, č. j. MSK 156141/2021. Žalovaný jím zamítl jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Třinec ze dne 5. 11. 2021, č. j. MMT/65857/2021, kterým byl zamítnut návrh žalobce na ustanovení M. H. do funkce mysliveckého hospodáře dle § 35 zákona č. 449/2001, o myslivosti (dále jen „zákon o myslivosti“) a návrh na ustanovení R. K. do funkce myslivecké stráže dle § 12 zákona o myslivosti, pro honitbu Vendryně-Prašivá, a prvostupňové rozhodnutí bylo potvrzeno. M. H. a R. K. jsou v tomto řízení osoby zúčastněné na řízení.
2. Žalobce v podané žalobě uvedl základní žalobní námitku, a to nesprávný názor žalovaného, že žalobce nevykonává právo honitby v Honitbě Vendryně – Prašivá. Žalobce tvrdí, že toto právo má na základě nájemní smlouvy z 13. 1. 2013, která je stále platná. Neplatnost smlouvy z 30. 5. 2013 a povinnost zdržet se výkonu práva myslivosti, založená až soudním rozhodnutím v roce 2018, na platnost smlouvy z 13. 1. 2013 a právu žalobci z něj náležející nemá vliv. Platnost smlouvy mohou posoudit toliko soudy, nikoliv orgány státní správy myslivosti.
3. Pokud by bylo namítáno správními orgány, že smlouva o nájmu honitby z 13. 1. 2013 byla uzavřena ze strany držitele honitby, Honebního společenstva Vendryně – Prašivá, osobou, která nebyla oprávněna smlouvu podepsat, žalobce tvrdí, že byl v dobré víře, že osoba jednající byla oprávněna jednat.
4. Osoby zúčastněné na řízení se k žalobním námitkám připojili.
5. Žalovaný odkázal na argumentaci v napadeném rozhodnutí, které považuje za zákonné a věcně správné. Zopakoval, že žalobce není uživatelem honitby, což potvrdil Okresní soud ve Frýdku – Místku rozsudkem ze dne 7. 12. 2016, č. j. 41 C 71/2015-111, a Krajský soud v Ostravě v rozsudku ze dne 27. 2. 2018, č. j. 57 Co 168/2017-190. Těmito rozsudky je žalovaný vázán. Tvzení žalobce, že je uživatelem honitby na základě právního titulu předcházejícího právní moc těchto rozsudků, na uvedeném nemůže nic změnit.

Zjištění z obsahu správních spisů

6. Ze správních spisů soud zjistil, že žalobce navrhl dne 7. 4. 2021 ustanovení R. K. do funkce myslivecké stráže a M. H. do funkce mysliveckého hospodáře pro honitbu Vendryně – Prašivá na základě smlouvy o nájmu honitby uzavřené dne 13. 1. 2013 mezi Honebním společenstvem Vendryně – Prašivá, držitelem honitby a pronajímatelem, a žalobcem jako nájemcem a uživatelem honitby. Návrh Magistrát města Třinec dne 5. 11. 2021 zamítl. Zamítnutí návrhu odůvodnil tím, že žalobci bylo Okresním soudem ve Frýdku – Místku ze dne 7. 12. 2016, č. j. 41 C 70/2015-11, potvrzeným Krajským soudem v Ostravě dne 27. 2. 2018, č. j. 57 Co 168/2017-190, uloženo zdržet se výkonu myslivosti v honitbě Vendryně – Prašivá, neboť nemá právo užívat předmětnou honitbu.

7. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal odvolání žalobce i obě osoby zúčastněné na řízení. Žalovaný v napadeném rozhodnutí jejich odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. S odkazem na shora citované rozsudky civilních soudů zdůraznil, že nejpozději od roku 2018 je žalobce povinen zdržet se výkonu práva myslivosti v předmětné honitbě. Žalobce ani ostatní odvolatelé proto nemohou úspěšně tvrdit, že žalobce je uživatelem této honitby na základě jakéhokoliv právního jednání předcházející právní moc citovaných rozsudků, které jsou pro správní orgány závazné. Není rozhodné, že soud posuzoval nájemní smlouvu z května 2013, neboť jde k tíži žalobce, že u civilního soudu neuplatnil nyní tvrzenou smlouvu z ledna 2013. Navrhnout mysliveckého hospodáře a mysliveckou stráž může podle § 35 odst. 1 a 12 odst. 1 zákona o myslivosti pouze uživatel hodiny. Není – li žalobce uživatel honitby, není možné jeho návrhu vyhovět a Magistrát města Třinec proto správně jeho návrh zamítl podle § 51 odst. 3 správního řádu.
8. Ze správních spisů dále vyplývá, že dne 30. 5. 2013 byla mezi žalobcem a Honebním společenstvem Vendryně – Prašivá uzavřena nájemní smlouva, kterou Honební společenstvo Vendryně – Prašivá jako vlastník (držitel) honitby převedlo právo myslivosti na žalobce. Dne 7. 12. 2016 rozhodl Okresní soud ve Frýdku-Místku rozsudkem č. j. 41 C 70/2015-11 o žalobě Honebního společenstva Vendryně – Prašivá proti nynějšímu žalobci tak, že žalobci uložil zdržet se výkonu práva myslivosti v předmětné honitbě z důvodu absolutní neplatnosti nájemní smlouvy z 30. 5. 2013. Nynější žalobce vykonával právo myslivosti bez právního důvodu, čímž zasahoval neoprávněně do práv Honebního společenstva Vendryně – Prašivá, které je vlastníkem honitby, a které se po právu domáhalo ochrany svého vlastnického práva. Tento rozsudek Okresního soudu ve Frýdku – Místku byl potvrzen Krajským soudem v Ostravě dne 27. 2. 2018, č. j. 57 Co 168/2017-190, který shledal důvody, vedoucí k prvostupňovému rozsudku, za zákonné.
9. Dne 13. 1. 2013 byla mezi žalobcem a Honebním společenstvem Vendryně – Prašivá uzavřena smlouva o nájmu honitby, kterou Honební společenstvo Vendryně – Prašivá pronajalo žalobci honitbu (výkon práva myslivosti v ní) na myslivecké období od 1. 3. 2013 do 28. 2. 2013.

Posouzení věci krajským soudem

10. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci soud rozhodl bez nařízení jednání v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť s takovýmto postupem účastníci vyslovili souhlas.
11. Podle § 35 odst. 1 zákona o myslivosti, první věta, *uživatel honitby je povinen navrhnout orgánu státní správy myslivosti ustanovení mysliveckého hospodáře*. Podle § 12 odst. 1 zákona o myslivosti, věta první, *uživatel honitby je povinen pro každých započatých 500 ha honitby navrhnout orgánu státní správy myslivosti ustanovení jedné myslivecké stráže*.
12. Uživatelem honitby je dle § 2 písm. n) zákona o myslivosti *držitel honitby, pokud honitbu využívá sám, nebo osoba, které držitel honitby honitbu pronajal*. Držitelem honitby je § 2 písm.

m) zákona o myslivosti osoba, které byla rozhodnutím orgánu státní správy myslivosti honitba uznána. Podle § 32 odst. 1 zákona o myslivosti, *držitel honitby může honitbu využívat sám nebo ji může pronajmout.*

13. Podle § 2 písm. h) zákona o myslivosti se rozumí právem myslivosti souborn práv a povinností zvěř chránit, cílevědomě chovat, lovit, přivlastňovat si ulovenou nebo nalezenou uhynulou zvěř, její vývojová stadia a shozy paroží, jakož i užívat k tomu v nezbytné míře honebních pozemků; podle písmene i) honitbou soubor souvislých honebních pozemků jednoho nebo více vlastníků vymezený v rozhodnutí orgánu státní správy myslivosti, v němž lze provádět právo myslivosti podle tohoto zákona,
14. Nezbytné pro posouzení věci je určení, kdo byl v projednávané věci oprávněnou osobou k podání návrhu k orgánu státní správy myslivosti na ustanovení mysliveckého hospodáře a myslivecké stráže podle shora citovaných ustanovení. Zákon toto právo dává uživateli honitby, kterým je jak držitel honitby, tak osoba, které držitel honitby honitbu pronajal. Nájemní smlouva se podpůrně řídí občanským zákoníkem (§ 33 odst. 9 zákona o myslivosti) a vztah jí založený je tedy soukromoprávním vztahem, o kterém rozhodují civilní soudy. Vzhledem k tomu, že honitbou je soubor pozemků, na kterých lze provádět právo myslivosti, je předmětem smlouvy o nájmu honitby výkon práva myslivosti na určitých honebních pozemcích (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 3. 6. 2009, sp. zn. I. ÚS 104/06).
15. Podle žalobce mu svědčí právo nájmu k předmětné honitbě na základě nájemní smlouvy z 13. 1. 2013, z čehož dovozuje své právo podat příslušný návrh. Žalobce se však mylí.
16. Podstatné je, že podle citovaného rozsudku Okresního soudu ve Frýdku Místku je žalobce povinen zdržet se výkonu práva myslivosti. Nemůže – li žalobce vykonávat právo myslivosti, není uživatelem honitby, neboť není jejím nájemcem, když nájmem honitby se rozumí výkon mysliveckého práva. Má – li žalobce za to, že mu výkon práva myslivosti náleží z jiného právního důvodu, který předcházela právní moci citovaného rozsudku Okresního soudu ve Frýdku Místku, není to pro posouzení věci významné, neboť o jeho právu myslivosti bylo již pravomocně rozhodnuto v jeho neprospěch. Správní orgány i soudy jsou povinny respektovat závaznost pravomocného výroku rozsudku (§159a odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu), kdy platí, že v rozsahu, v jakém je výrok pravomocného rozsudku závazný pro účastníky řízení (a popřípadě i jiné osoby), je závazný též pro všechny orgány (srov. § 159a odst. 3 občanského soudního řádu); pro soudy, správní úřady a jiné orgány veřejné správy je výrok pravomocného rozsudku závazný potud, posuzují – li (jako předběžnou otázku) mezi účastníky právní vztahy, které byly pravomocně vyřešeny soudním rozhrnutím (srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 31. 1. 2022, sp. zn. 23 Cdo 682/2020, bod 32 a zde citovaná judikatura).
17. Mezi žalobcem a Honebním společenstvem Vendryně-Prašivá je pravomocně vyřešena právní otázka, zda žalobce může vykonávat právo myslivosti na předmětných honebních pozemcích. Tímto závěrem je vázán jak žalovaný, tak Magistrát města Třince, tak i zdejší soud. Je nepodstatné, že důvodem, pro který okresní soud uložil žalobci zdržet se výkonu práva myslivosti, bylo posouzení jiné smlouvy o nájmu honitby, než ze které žalobce nyní své právo dovozuje, neboť předmětem řízení nebylo posouzení platnosti smlouvy, ale ochrana vlastnického práva, resp. práva oprávněné držby Honebního společenstva Vendryně – Prašivá, a v jejím důsledku posouzení otázky, zda žalobce je oprávněn na předmětných pozemcích vykonávat myslivecké právo. Okresní soud pravomocně uzavřel, že není.

Smlouvu o nájmu z 13. 1. 2013 měl žalobce uplatnit v řízení před okresním soudem. Pokud tak neučinil, na tom, že je povinen zdržet se práva myslivosti, platnost či neplatnost smlouvy z 13. 1. 2013 nemůže nic změnit, protože tomu brání závaznost citovaného rozsudku. Jiná situace by byla, pokud by žalobce tvrdil své právo výkonu práva myslivosti z právního důvodu, který vznikl po právní moci citovaného rozsudku, to však žalobce netvrdí.

18. Žalobce není oprávněn vykonávat právo myslivosti na předmětných pozemcích, a proto není uživatelem honitby podle citovaného § 2 písm. n) zákona o myslivosti a nemůže tedy podat návrh podle § 35 odst. 1 a § 12 odst. 1 zákona o myslivosti na ustanovení mysliveckého hospodáře a myslivecké stráže.
19. Podle § 51 odst. 3 správního řádu, *je – li v souladu s požadavky § 3 zjištěna skutečnost, která znemožňuje žádosti vyhovět, neprovádí správní orgán další dokazování a žádost zamítne.*
20. Žalovaný a Magistrát města Frýdek Místek postupovali v souladu s citovaným ustanovením § 35 odst. 1 a § 12 odst. 1 zákona o myslivosti, když dospěli k závěru, že žalobce není uživatelem honitby a není oprávněn podat návrh na ustanovení mysliveckého hospodáře a myslivecké stráže. Za této situace nepochybili, když podle § 51 odst. 3 správního řádu návrh žalobce zamítli.
21. Krajský soud pro úplnost odkazuje na svůj rozsudek ze dne 10. dubna 2018, č. j. 22 A 34/2017-42 a navazující rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. srpna 2018, č. j. 6 As 181/2018-69, ve kterém dospěl k podobnému závěru, jako v nyní projednávané věci, byť na skutkové poněkud odlišném základě.

Závěr a náklady řízení

22. Žaloba není důvodná, a soud ji proto v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl (výrok I.).
23. V řízení byl plně procesně úspěšný žalovaný, kterému v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. vzniklo právo na náhradu nákladů řízení; procesně neúspěšnému žalobci právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo. Vzhledem k tomu, že podle obsahu spisu žalovanému žádné náklady řízení nevznikly, soud rozhodl tak, že žádnému z účastníků náhradu nákladů řízení nepřiznal (výrok II.).
24. Vzhledem k tomu, že osobám zúčastněným na řízení podle obsahu spisu žádné náklady v souvislosti s plněním povinnosti, které jim uložil soud, nevznikly, soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 5 s. ř. s. rozhodl tak, že osobám zúčastněným na řízení náhradu nákladů řízení nepřiznal (výrok III.)

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 22. května 2023

Shodu s prvopisem potvrzuje

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu